

Lovforslag, der sikrede Frikonkurrencen, Lovforslag, der tog Sigte paa Truster, Monopoler og Ringdannelser. Et meget langt Afsnit af den højtærede Ministers Tale kom til at dreje sig om dette Spørgsmaal, uden at det dog forekom mig, at den højtærede Minister egentlig fremkom med, hvad han selv vilde, i alt Fald staaer det noget uklart for mig, selv efter at jeg har læst Rigsdagstidende meget nøje.

Den højtærede Minister afbrød nu det ærede Medlem Hr. Rode med at sige, at han ikke ønskede Avancebegrænsning, men hans Tale kunde neppe forstås paa anden Maade, end at det var den Vej, han vilde søge ud. Ellers kunde, forekommer det mig, et meget væsentligt Afsnit af hans Tale have været sparet. Den højtærede Minister udtalte imidlertid klart, at en Trustlov ikke var paakrævet indenfor dette Lands Grænser, da man anerkendte Frihandelens Principper overfor Udlandet, og der derfor ingen Fare var for, at Truster og Monopoler kunde udnytte Befolkningen herhjemme. Tager man det midterste Afsnit ud, Angrebet paa Urtekræmmerstanden, og ser, hvad den højtærede Minister slutter med, siger han dér, at man maa have en Lovgivning om kollektive Prisaftaler, en Undersøgelse af visse herhenhørende Forhold. Men, siger han, det kan ikke blive paa det Grundlag, man var inde paa tidligere, det maa være paa et helt andet Grundlag. Ser man paa Begyndelsen af Ministerens Tale og Slutningen deraf, og lægger man Mærke til, hvorledes han længe beskæftigede sig med Urtekræmmerens Priser, kan man ikke faa andet Indtryk af denne Tale end det, den foregaaende Taler ogsaa havde faaet.

Ministeren udtalte tydeligt og klart nok, at der var intet at gøre ved de store Virksomheder, og spurgte, om man troede, det var Konkurrence, vor Industri savnede. Der er jo ingen, der har talt — jeg for mit Vedkommende har i alt Fald ikke — om den i Øjeblikket savnede Konkurrence, men jeg har sagt, at man savnede en Lovgivning om Truster, Monopoler og Priskarteller, der udnytter Befolkningen og dikterer den uforholdsmæssig høje Priser. Men da nu Ministeren efter hans egne Udtalelser mener, at der kun kan være Tale om en Lovgivning, som tager Sigte paa kollektive Prisaftaler — og Ministeren tilføjede endogsaa: Lønftaler —, saa betyder det muligvis, at Spørgsmaalet om Truster, Monopoler og Ringdannelser er et Spørgsmaal, hvorom man ikke er enig, og som man derfor lader ligge. Det maa efter min

Formening være et af de Ofre, der skal bringes paa det saakaldte borgerlige Samarbejdes Alter, et Offer, som efter Indenrigsministerens Udtalelser skal bæres af Mellem-lagene, for at man kan føre denne Politik videre. Jeg maa derfor til Trods for Indenrigsministerens Afbrydelse til den foregaaende Taler beskæftige mig noget med hans Tale forleden Dag.

Det er ganske rigtigt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at vi her staaer overfor et nyt Standpunkt, som Partiet Venstre har faaet paa dette Omraade. Det ærede Medlem Hr. Rode mindede om den højtærede Statsministers og den nuværende højtærede Formand, Hr. J. Jensen-Klejs's Stilling i 1919. Den højtærede Formands Udtalelser den Gang om dette Spørgsmaal var saa klare, at det ikke lader sig skjule, at det er et ganske nyt Standpunkt, Partiet Venstre har faaet siden den Tid. Det viser sig, at der ikke er Tale om at ændre paa de Skavanker, som det i 1919 forelagte Lovforslag havde, men der er efter Indenrigsministerens Udtalelser Tale om en Lovgivning i en ganske anden Retning end den, som den højtærede Formand, det ærede Medlem Hr. J. Jensen-Klejs, og den højtærede Statsminister den Gang udtalte sig for.

Jeg ser ikke, hvorledes den højtærede Minister kommer ind paa at sige dette, at han ikke tror, det er Konkurrence, Industrien trænger til i Øjeblikket. Konkurrenceforholdet og en Trustlovgivning har efter min Formening intet med hinanden at gøre. Fordi man indfører en Lovgivning, der giver Samfundet Indseende med Virksomheder, der er Indehavere af faktiske Monopoler eller har en trustlignende Karakter, derfor udsætter man dem ingenlunde for stærkere Konkurrence, end de allerede har. Men da nu den højtærede Indenrigsminister har talt om Konkurrence, vil jeg dog haabe, at den højtærede Handelsminister vil formaa at gøre det lidt begribeligt for Indenrigsministeren, hvordan de virkelige Forhold er, idet jeg mener, at den højtærede Handelsminister havde Ret i mange af sine Betragtninger. Jeg er enig med Handelsministeren i, at Industrien i mange Tilfælde selv er Skyld i, at den er ude for en saa haard Konkurrence, som den er, og at den er handicappet i denne Konkurrence. Læg Mærke til, hvorledes den højtærede Handelsminister netop fremhævede, at de store Sammenslutninger og Aktieselskaber, der under Verdenskrigens Højkonjunkturer troede, at Guldstrømmen aldrig fik Ende, skabte sig selv en overordent-